

“Een degelijke databank hebben we echt wel nodig”

Zijn er teveel dierenartsen? Is een numerus clausus wenselijk? Werken ze te hard? Waar werken ze? Veel vragen, maar recente cijfers ontbreken.

▲ Professor Sarne De Vliegheer (UGent)

Elk jaar studeren er gemiddeld 188 dierenartsen af, wat geregeld discussies over de nood aan een *numerus clausus* oplevert. Tegelijkertijd is het ook zo dat vacatures niet altijd vlot ingevuld worden. In sommige dierenartsenpraktijken duurt het echt wel een hele tijd om een dierenarts te vinden. NGROD kaartte dit aan op de vakbeurs Expovet. Daar bleek dat 75 procent van de studenten al voor het afstuderen solliciteert. Vaak leggen ze contact met een praktijk uit de buurt, of ze vinden via kennissen of stages een werkplaats. Studenten uit Nederland keren vaak terug naar hun land. Grosso modo gaat 2/3 aan de slag in een praktijk en 1/3 bij de overheid of in het onderwijs.

Waar komen afgestudeerden exact terecht?

Professor Sarne De Vliegheer (UGent): “We moeten toegeven dat we het momenteel eigenlijk niet in detail weten en dat is jammer. Er zijn wel enkele factoren die er op kunnen wijzen dat er een overaanbod is. Het gekende inkomen van dierenartsen ligt gemiddeld vrij laag, wat laat vermoeden dat er veel concurrentie is. Anderzijds is er het probleem van vacatures. Maar omdat we niet over recente cijfers beschikken, kunnen we dit niet goed verklaren. Dat laat sporen na bij onze studenten, soms vrezen ze later geen werk te hebben. Maar klopt dat wel? Het is daarom heel belangrijk om in te zetten op positieve projecten. Het gaat immers over jongeren die een zware studie aanvatten en doorgaans heel gemotiveerd zijn. De opleiding aan UGent staat ook op een hoog niveau waardoor dierenartsen fantastische zaken kunnen realiseren. Beroepshalve zijn er veel uitdagingen voor dierenartsen. Als universiteit hebben we op dat vlak een verantwoordelijkheid. Onze studenten hebben uiteraard ook internationaal veel mogelijkheden.”

Databank

Professor De Vliegheer pleit voor een degelijke databank. “Dan weten we hoeveel dierenartsen er in de praktijk staan, wat ze precies doen, met welke specifieke diersoorten ze werken, hoeveel uur per week ze aan de slag zijn enzovoort. Ook gegevens als regionale spreiding, leeftijd en geslacht zijn relevant. De overheid gaf een aanzet via het zogenaamd kadaster maar dat was geen groot succes. De insteek was echter niet de tewerkstelling, wel de vrees dat er in sommige Waalse regio’s te weinig rundveedierenartsen waren. Dat zou op het vlak van epidemiologische bewaking problemen kunnen opleveren. De Orde der Dierenartsen, waarvan ik voorzitter was,

investeerde in een systeem waar dierenartsen onder andere op vrijwillige basis deze informatie kunnen achterlaten. Een duizendtal dierenartsen deed dit en daaruit bleek dat 85% in de praktijk actief was. Met een nog beter ingevulde databank zouden we kunnen achterhalen waar er veel dierenartsen actief zijn en waar er tekorten zijn. Dat biedt syndicale organisaties de mogelijkheid om met de bevoegde minister en de universiteit overleg te plegen. Het zou een betere planning mogelijk maken en de beroepsgroep toelaten beter te sturen.”

Werkdruk

In 2008 bleek dat dierenartsen gemiddeld 52 uur per week werken.

Professor De Vliegheer: “Hoe de situatie nu is, weten we niet goed. Alleszins is het geweten dat dierenartsen doorgaans heel hard werken en toch onderaan de ladder bungelen als het over het inkomen van vrije beroepen gaat. Dan denk ik meteen ook aan de work-life balans. Het zou alleszins de moeite lonen om één en ander beter in kaart te brengen. Wanneer dierenartsen minder uren moeten werken om een voldoende inkomen te hebben, dan komt er trouwens ook werk vrij voor andere dierenartsen. Omwille van de financiële druk is het aannemen van een nieuwe medewerker of een dierenartsassistent echter niet vanzelfsprekend. De overheid creëerde een kader waarin een eerste werknemer aannemen goedkoper wordt, maar het blijft in veel gevallen een harde dobber.”

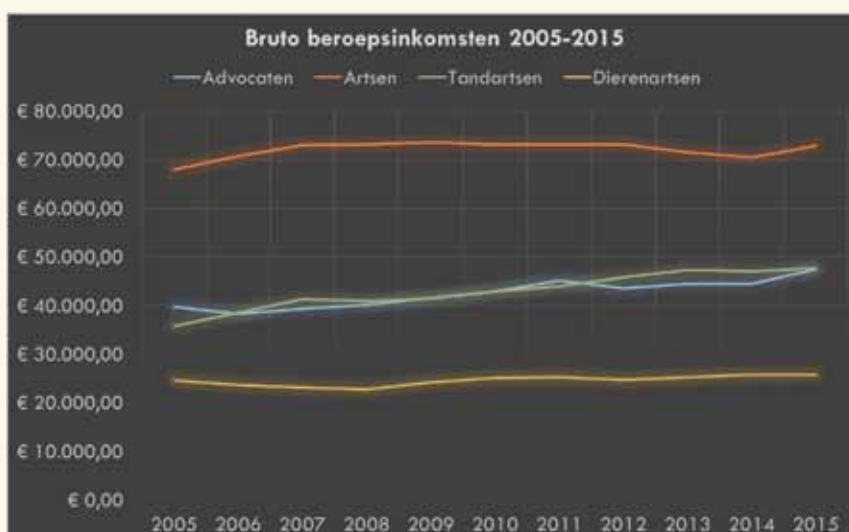
Waardering beroep

De nieuwe generatie dierenartsen wil professor De Vliegheer niet alleen kennis, maar ook fierheid op het diploma en voor

het beroep bijbrengen. Ze hebben immers een belangrijke opdracht als bewaker van diergezondheid, dierenwelzijn, voedselveiligheid, voedselzekerheid. “Onze maatschappelijke rol is heel belangrijk, maar we laten dat veel te weinig horen. En we mogen best wat meer op onze strepen staan.” Hij wijst ook op de rol van syndicale organisaties. De Orde waakt over het algemeen belang van de beroepsgroep, de geloofwaardigheid zeg maar, terwijl syndicaten zich toeleggen op het individuele belang van de dierenarts. “Er zijn uiteraard raakvlakken. Het doel is immers dat dierenartsen de mogelijkheden hebben om hun maatschappelijke rol op te nemen en daarvoor waardering krijgen. Elke beroepsgroep verdient een positief imago en een democratisch werkend syndicaat met een langetermijnvisie moet daar aan bijdragen. Ik heb trouwens alle respect voor dierenartsen die zich naast hun zware job ook nog inzetten voor het algemeen belang.”

Slagkracht

Professor De Vliegheer was drie jaar voorzitter van de Orde der Dierenartsen. Deze periode was heel inspirerend om na te denken over de toekomst van het beroep maar ook om in te zetten op een beter imago van dierenartsen als beroepsgroep. “Veranderingen botsen echter altijd op weerstand en dat is in onze sector niet anders. Er is al veel wantrouwen en dat werd nog vergroot door het creëren van misverstanden. Meer zal ik daar niet over zeggen. . . We kunnen alleszins een voorbeeld nemen aan onze Waalse collega’s die met één stem spreken als het er op aan komt. Er zijn natuurlijk ook wel discussies, maar ze sluiten de rangen in contacten met de overheid en met andere partners. Daardoor hebben ze meer slagkracht dan de Vlaamse dierenartsen.”

Hoeveel verdient een dierenarts?

bron: professor Sarne De Vliegheer.